

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2006. december 4. (04.01)
(OR. en)**

**Intézményközi dokumentum:
2006/0142 (COD)**

**15560/1/06
REV 1**

LIMITE

**VISA 303
CODEC 1344
COMIX 973**

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a vízumokkal foglalkozó munkacsoport/ vegyes bizottság (EU-Izland/Norvégia/Svájc)
Dátum:	2006. november 14. és 15.
Biz. jav. sz.:	11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1
Tárgy:	Tervezet — Az Európai Parlament és a Tanács rendelete Közösségi Vízumkódex létrehozásáról

A vízumokkal foglalkozó munkacsoport megvizsgálta a 3–9. cikket. A vizsgálat eredménye a feljegyzés mellékletét képezi. Ezen túlmenően az alábbi kérdések merültek fel:

1) A vízumkódex gyakorlati alkalmazására vonatkozó jogszabályok vs. utasítások

A Bizottság képviselője (COM) – AT és DE érdeklődésére válaszolva hangsúlyozta, miszerint a rendelettervezet kidolgozásakor a fő alapelv az volt, hogy világos distinkció legyen a jogszabályok és a későbbiekben megalkotandó gyakorlati utasítások között (vö. 45. cikk). A jogszabályok alapvetően a vízumkérelmezők valamennyi jogára és kötelezettségére kiterjednek. COM készséget mutatott a gyakorlati utasításokban kezelendő kérdésekre vonatkozó javaslatok iránt.

2) Az 1–3. cikkre vonatkozó pontok tisztázása

- a) 1. cikk (3) bekezdés:** A FR delegáció vélekedése szerint nem szerencsés egyetlen jegyzéket készíteni azon harmadik országokról, amelyek állampolgárainak repülőtéri tranzitvízumot (RTV) kell kérniük, ezért FR e bekezdés megszövegezése tekintetében a következőt javasolta:

„(3) E rendelet továbbá meghatározza azon harmadik országok jegyzékeit, amelyek állampolgárainak repülőtéri tranzitvízumot kell kérniük, valamint megállapítja azokat a szabályokat, amelyek tagállami repülőterek nemzetközi tranzit-területein történő áthaladásra jogosító vízum iránti kérelmek feldolgozására vonatkoznak.”

- b) 2. cikk:** HU – elkerülendő, hogy a szövegben végig hosszú megszövegezést kelljen használni – javasolta a „konzulátus” tekintetében a következő fogalommeghatározás beillesztését: „**diplomáciai vagy konzuli képvislet, mely jogosult egységes vízumok kiadására**” .

- c) 2. cikk (4) bekezdés:** SK e bekezdés vonatkozásában a következő megszövegezést javasolta:

„(4) „korlátozott területi érvényességű vízum” (LTV-B vagy LTV-C típusú vízum): olyan rövid idejű tartózkodásra és **átutazásra** jogosító vízum, amely birtokosát kizárólag arra jogosítja fel, hogy a kiadó tagállam vagy több tagállam területén tartózkodjék vagy átutazzon.”

II. CÍM: A vízumkérelmek fogadása és feldolgozása

I. fejezet

A vízumkérelmek feldolgozásában részt vevő hatóságok

3. cikk

A vízumkérelmek feldolgozására illetékes hatóságok

- (1) A 37. cikk sérelme nélkül kizárólag a tagállamok diplomáciai vagy konzuli képviselői¹ jogosultak a vízumkérelmek feldolgozására.

¹ **BE** úgy vélte, be kell illeszteni egy utalást a központi hatóságokra vonatkozóan is, mivel ezek is érintettek és felelősek a vízumok meghosszabbításáért a Schengeni területen. **NO**, **SE**, **NL**, **AT**, **DK** és **LT** támogatta ezt a javaslatot, míg

FR megjegyezte, hogy különbséget kell tenni a beutazásra jogosító vízumok kiadása és azon vízumok között, melyek meghosszabbítása a már Schengeni területen tartózkodó személyek számára történik.

EE felvetette, vajon a „feldolgozás” nem túl általános terminus-e. **PL** felhívta a figyelmet annak veszélyére, hogy keveredhetnek a „központi hatóságok” és az „illetékes hatóságok”.

FR emlékeztetett arra, hogy a francia DOM-TOM nem tartozik a Schengeni területhez és ezeken a helyeken a vízumkiadásokért a prefektúrák felelősek. **COM** egyetértett azzal, hogy e helyzet megoldása érdekében be kell illeszteni egy rendelkezést, véleménye szerint azonban javasolható, hogy e szöveg inkább az V. cím záró rendelkezései közé kerüljön beillesztésre.

COM fenntartotta azon véleményét, hogy a vízumkérelmek feldolgozásáért a diplomáciai és konzuli képviselők a felelősek, és felhívta a delegációk figyelmét azon cikkekre, melyek kifejezetten olyan esetekre vonatkoznak, ahol a feldolgozásban a központi hatóságok is részt vesznek: 6. cikk, 8. cikk, 9. cikk és 28. cikk A szöveg kiegészülhetne az ezen rendelkezésekre vonatkozó kereszthivatkozásokkal. **COM** szerint a rendelettervezet kizárólag egy kivételt tartalmaz a 3. cikk (1) bekezdésében megállapított alapelv tekintetében, ez pedig a 37. cikk („kiszervezés”).

BE, **DK**, **SE** és **NO** vélekedése szerint egy ilyen kereszthivatkozás nem terjed ki valamennyi esetre.

IT kedvezően ítélte meg ezt a specifikációt és úgy találta, hogy a jelenlegi megszövegezés megfelelő, mivel a diplomáciai és konzuli képviselők azok, amelyek a vízumkérelmeket feldolgozzák, noha a feldolgozás alatt a központi hatóságokkal is konzultálnak.

FR úgy vélte, hogy hasznos lehet egy világos distinkció bevezetése a vízumkérelmek kezelésének különböző részei között: benyújtás, feldolgozás, kiadás.

AT megjegyezte, hogy az osztrák hatóságoknak nem áll módjukban a vízumok meghosszabbítása Ausztriában. Ilyen irányú kérelem esetén legelőször kezdődik a kérelem teljes vizsgálata. **COM** a vízumhosszabbítás kapcsán hivatkozott a meglévő Schengeni vívmányokra, amelyek valamennyi, a vívmányokat alkalmazó tagállamban alkalmazandók, és emlékeztette a delegációkat arra, hogy a Vízumkódex közvetlenül alkalmazandó lesz a tagállamokban.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, rövid idejű tartózkodásra jogosító vízumokat és tranzitvizumokat kivételesen a határon is kiadhatnak a személyek ellenőrzéséért felelős hatóságok¹.

4. cikk

„Területi” illetékesség

- (1) Harmadik országbeli állampolgárok vízumot a lakóhelyük² szerinti országban található, tagállami diplomáciai vagy konzuli képviseleten kérelmezhetnek^{3 4}.

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL** és **AT** felvetette, vajon a tengerészekre történő hivatkozás szükséges-e. Az **elnök** javasolta e hivatkozás törlését. **COM** ezt elfogadhatónak tartotta. **NL** elfogadhatónak tartotta e törlést, ám nem értett egyet azzal, hogy a tengerészek számára a határon történő vízumkiadás kivételként tekintendő: **NL** javasolta, hogy e célból a kódextervezetbe kerüljön az a szöveg, miszerint „rövid idejű tartózkodásra és átutazásra jogosító vízum kiadható tengerészek számára a határon”.

² **CZ** javasolta a „legális” jelző beillesztését annak biztosítása érdekében, hogy kizárólag a legálisan tartózkodók folyamodhassanak vízumért.

³ **HU** javasolta a „vagy származási hely” beillesztését, valamint a következőkkel történő kiegészítést:
„A kérelmező származási országában található konzulátusnak egyeztetést kell folytatnia (e-mailben, faxon) a kérelmező lakóhelye szerinti országban található konzulátussal, amennyiben van ilyen konzulátus.”

SI és **AT** a javaslat első részét támogatta.

COM megjegyezte, hogy a „lakóhely szerinti ország” megszövegezés választására szándékosan került sor, mivel annak mind jogi, mind gyakorlati értelemben ellenkező jelentése mint a „származási országnak”.

⁴ **LT** megemlítette, hogy nincs jelen valamennyi Schengeni állam valamennyi harmadik államban, ezért a kérelmezők arra kényszerülhetnek, hogy a lakóhelyük szerinti országon kívüli országban folyamodjanak vízumért, mivel a diplomáciai és konzuli képviseletek tekintetében több országra is kiterjedhet a joghatóság, és a szövegben ezen helyzeteket is figyelembe kell venni. **COM** jelezte, megvizsgálja ennek kifejezési lehetőségeit.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a lakóhely szerinti országtól eltérő harmadik országban jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok is benyújthatnak kérelmet e harmadik országban. Az ilyen kérelmezők igazolást¹ nyújtanak be az e harmadik országban történő kérelmezés indoklására, és minden kétséget kizáróan bizonyítják, hogy vissza kívánnak térni² a lakóhely szerinti országba. Ebben az esetben egyeztetésre lehet felkérni³ a kérelmező lakóhelye szerinti országban található diplomáciai vagy konzuli képviselőt vagy a vízumot kiadó tagállam központi hatóságait.

5. cikk

A vízumkérelem feldolgozásáért felelős tagállam

- (1) A rövid idejű tartózkodásra jogosító vízumra irányuló kérelem feldolgozásáért felelős diplomáciai vagy konzuli képviselő:
- a) azon tagállam diplomáciai vagy konzuli képviselője, amelynek területén a látogatás kizárólagos vagy fő úti célja⁴ található⁵, vagy
 - b) ha a fő úti cél szerinti tagállam nem meghatározható, azon tagállam diplomáciai vagy konzuli képviselője, amelynek külső határát a kérelmező átlépni szándékozik annak érdekében, hogy a tagállamok területére belépjen.

¹ IT felvetette, vajon az „igazolás” mire vonatkozik, és úgy találta, hogy az felesleges, mivel a kérelmező részéről amúgy is elengedhetetlen, hogy legyen érvényes indoka a vízumkérelemhez.

² NL felvetette, megfelelő-e a vajon a hivatkozás „a lakóhely szerinti országba való visszatérés szándékára vonatkozó kétségekre”, minthogy az visszautasítási indokként a felsorolásban nem szerepel.

³ BE és DE azon a véleményen volt, hogy ezen követelménynek kötelezőnek kell maradnia. COM emlékeztetett arra, hogy a jelenlegi szabályok ilyen egyeztetést csak kétely esetre írnak elő. IT e bekezdést feleslegesnek tartotta, mivel ez a jelenlegi gyakorlatot írja le. COM emlékeztetett arra, hogy a rendelettervezet megállapítja a vízumkérelmezők jogait és kötelezettségeit, és a szabályokat meg kell határozni.

⁴ AT és DE nem találta e meghatározást elegendőnek. COM megjegyezte, hogy a Közös Konzuli Utasítás szövege kizárólag gyakorlati iránymutatásokat jelent, de ha a tagállamok egyes elemek beillesztését igénylik, COM nyitott a javaslatokra.

BE úgy vélte, meg kell tartani a II. rész, 1. szakasza (1) bekezdésének a) és b) pontját, és hangsúlyozta, hogy e specifikációt inkább a jogi eszközbe kell beilleszteni, és nem a külön „utasításoknak” kell tartalmazniuk. Ezen kiegészítés „jogilag” tisztázná, mely tagállami képviselő lenne felelős az adott vízumkérelem megvizsgálásáért.

⁵ Amennyiben a kérelem feldolgozásáért felelős tagállam nem rendelkezik konzulátussal a kérelmező lakóhelye szerinti országban, úgy a kérelmező az adott tagállam bármely konzulátusánál folyamodhat vízumért.

Többszöri beutazásra jogosító vízum kérelmezése esetén a szokásos¹ úti cél szerinti tagállam felelős a kérelem feldolgozásáért. Ilyen vízumot csak a kérelmező lakóhelye szerinti országban adnak ki².

- (2) A tranzitvízumra irányuló kérelem feldolgozásáért felelős diplomáciai vagy konzuli képviselet
- a) a csak egy tagállam területén történő átutazás esetén az érintett tagállam diplomáciai vagy konzuli képviselete, vagy
 - b) a több tagállam területén történő átutazás esetén azon tagállam diplomáciai vagy konzuli képviselete, amelynek külső határát a kérelmező át kívánja lépni annak érdekében, hogy megkezdje az átutazást.
- (3) A repülőtéri tranzitvízumra³ irányuló kérelem feldolgozásáért felelős diplomáciai vagy konzuli képviselet
- a) egyszeri repülőtéri átutazás esetén azon tagállam diplomáciai vagy konzuli képviselete, amelynek területén a repülőtéri átutazás megvalósul, vagy
 - b) kétszeri vagy többszöri repülőtéri átutazás esetén azon tagállam diplomáciai vagy konzuli képviselete, amelynek területén az első repülőtéri átutazás megvalósul⁴.

¹ **IT** és **PT** véleménye szerint ez a megszövegezés problematikus. **NL** javasolta, hogy ezt változtassák „fő úti célra”. **COM** emlékeztetett arra, hogy az 5. cikk második bekezdésére nem terjednek ki a jelenlegi vívmányok, és a „szokásos úti célra” történő hivatkozás beillesztése révén a többszöri beutazásra jogosító kérelem esetén konkrét kifejezést kap a fő úti cél.

² **NL** szerint törölni kell a „csak a kérelmező lakóhelye szerinti országban” kifejezést, mivel üzleti célú utazók gyakorta kényszerülnek arra, hogy a lakóhelyük szerinti országon kívül folyamodjanak vízumért. **COM** fenntartotta azon álláspontját, hogy a kérelmező lakóhelye szerinti országban található diplomáciai képviseletek minden esetben a legmegfelelőbbek arra, hogy megvizsgálják a kérelmet, továbbá kifejezte véleményét, miszerint az üzleti célú utazók útjaikat általában jó előre megtervezik. Amennyiben azonban felmerül az, hogy másutt és nem a lakóhely szerinti országban kell vízumért folyamodni, úgy a 4. cikk (2) bekezdése alkalmazandó.

SI és **HU**: vizsgálati fenntartás. **BE** és **DE** szerint meg kell tartani a szöveget, és **DE** még ehhez hozzátette, hogy több rugalmasságot kell tanúsítani a többszöri beutazásra jogosító üzleti vízummal kapcsolatban. **FR** a következő kiegészítést javasolta: „hacsak nem egyedi körülmények alkalmazandók”.

³ Vö.: **FR** megjegyzését a bevezetésben, ld. 2.o.

⁴ **BE** és **FR** példákat hozott arról, hogy ezen megszövegezés milyen értelmezési problémákhoz vezethet, és kifejezte abbéli kívánságát, hogy a szöveget egyértelművé kell tenni. **COM** jelezte, megvizsgálja ezeket a gyakorlati aspektusokat, de a delegációk figyelmét e tekintetben felhívta a Schengeni Határellenőrzési Kódexben található „belső légi járat” fogalommeghatározásra (2. cikk (3) bekezdés).

6. cikk

A tagállam területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár számára történő vízumkiadással kapcsolatos illetékesség

Azon harmadik országbeli állampolgárok, akik jogszerűen tartózkodnak egy tagállam területén anélkül, hogy a tagállam olyan tartózkodási engedélyével rendelkeznének, amely a Schengeni Határellenőrzési Kódex 5. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 34. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározottak szerint vízum nélküli utazásra jogosítaná fel őket, valamint igazolt okuk van arra, hogy másik tagállamba utazzanak, az úti cél szerinti tagállam diplomáciai vagy konzuli képviseletén kérelmeznek vízumot.

7. cikk

Képviseleti megállapodások

- (1) Az 5. cikk sérelme nélkül egy tagállam diplomáciai vagy konzuli képviselete megállapodást köthet arról, hogy egy másik tagállamot képvisel a rövid idejű tartózkodásra jogosító vízumokra, a tranzitvízumokra és a repülőtéri tranzitvízumokra irányuló kérelmek feldolgozásában. A megállapodás meghatározza a képviselet időtartamát – amennyiben az csak ideiglenes –, továbbá a megszüntetés eljárásait, valamint azon rendelkezéseket, amelyek a képviselt tagállam által esetlegesen biztosított helyiségekkel, személyzettel és pénzügyi hozzájárulással kapcsolatosak.

Az ilyen kétoldalú megállapodások kimondhatják, hogy a harmadik országbeli állampolgárok egyes kategóriáinak vízumkérelmeit a képviselő tagállamnak előzetes egyeztetés érdekében továbbítania kell a képviselt tagállam hatóságaihoz, a 9. cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint.

- [(2) A tagállamok egy vagy több másik tagállamot is képviselhetnek kizárólag a kérelmek fogadása és a biometrikus azonosítók nyilvántartásba vétele vonatkozásában. Az iratok és adatok fogadását és a képviselt konzuli képviseletnek történő továbbítását a megfelelő adatvédelmi és biztonsági szabályok tiszteletben tartásával kell elvégezni.]¹

¹ Ezt a bekezdést nem vizsgálták, mivel az a Közös Konzuli Utasításokat módosító különjavaslat részeként jelenleg is vizsgálat tárgyát képezi.

- (3) A képviselt tagállam legalább három hónappal azelőtt tájékoztatja a Bizottságot az új képviseleti megállapodásokról vagy az ilyen megállapodások megszűnéséről¹, ahogyan a megállapodás hatályba lép vagy megszűnik.
- (4) Ezzel egyidejűleg² a képviselő tagállam egyaránt tájékoztatja a többi tagállam diplomáciai és konzuli képviseleit és az Európai Bizottságnak az érintett illetékességi területen eljáró képviseletét, amikor képviseleti megállapodásokat köt, és amikor e megállapodások hatályba lépnek³.
- (5) A képviselő tagállam diplomáciai vagy konzuli képviseletének meg kell felelnie⁴ az e rendeletben a rövid idejű tartózkodásra jogosító vízumok, a tranzitvízumok és a repülőtéri tranzitvízumok⁵ iránti kérelmek feldolgozására vonatkozó valamennyi szabálynak, a vízumkiadásra pedig a 20. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőket kell alkalmazni.

¹ **PT** problematikusnak vélte ezt a rendelkezést, mivel szükség lehet ilyen képviseletre szükséghelyzetekben. **FR, AT, IT, BE, DK** és **NL** szerint a 3 hónapra vonatkozó hivatkozást törölni kell. **COM** hangsúlyozta, hogy lényeges kérdés a vízumpolitika átláthatóságának javítása, valamint az, hogy a kérelmezők tudják, vízumkérelmüket hova nyújthatják be (a 3 hónapos időtartam megfelel a vízumkérelemre megszabott határidőnek (vö. 10. cikk (1) bekezdés), továbbá a tapasztalatok azt mutatták, hogy a tagállamok gyakorta a képviseleti megállapodások hatályba lépését követően több hónappal tesznek azokról értesítést. Az „ideiglenes képviseletre” vonatkozó tájékoztatást illetően, **COM** nem ellenzi a szöveg újrafogalmazását, de felvetette, hogy szükség van-e egyáltalán erre, minthogy az ad hoc képviselet a jelek szerint meglehetősen ritka. A főbb sporteseményekhez kapcsolódó ideiglenes képviseletre vonatkozó értesítések a szövegben javasolt határidő szerint történhetnének, mivel ezen események tekintetében a tervezés már jóval korábban kezdődik.

² **COM** megjegyezte, hogy kevésbé konkrét terminus mellett döntöttek a képviselő tagállam tekintetében a más helyi diplomáciai képviseletek tájékoztatása vonatkozásában.

³ Az **elnök** javasolta a következő kiegészítést: „és amikor megszűnnek” – annak érdekében, hogy e rendelkezés párhuzamot mutasson a (3) bekezdésben található rendelkezéssel. **COM** e kiegészítést helyeselte.

⁴ **BE** ezt a mondatot feleslegesnek tartotta és javasolta törlését. **COM** ezt elfogadhatónak vélte.

⁵ **COM** – **HU** kérdésére válaszolva – megjegyezte, hogy ezen típusú vízumok sajátos természete okán nem tűnik megfelelőnek az, hogy kiadásukra képviseleten kerüljön sor.

- (6) Amikor a képviselő tagállam diplomáciai vagy konzuli képviselete előreláthatólag el kívánja majd utasítani a kérelmet, az összes iratot a képviselt tagállam [központi hatóságaihoz be kell nyújtani]¹, hogy ők hozhassák meg a kérelemről szóló végső döntést a 20. cikk (1) bekezdésében megadott határidőn belül.
- (7) Amennyiben a képviselő tagállam diplomáciai vagy konzuli képviselete úgy dönt, hogy együttműködik kereskedelmi közvetítőkkal, vagy a vízumkezelési eljárás egy részét kiszervezi², úgy az ilyen eljárásoknak ki kell terjedniük a képviselet útján kezelt kérelmekre is. Mindazonáltal a képviselt tagállam központi hatóságait előzetesen megfélelően tájékoztatni kell³.

¹ Egyes delegációk (NL, AT, PT) aggályukat fejezték ki e rendelkezés implikációi tekintetében. FI javasolta, hogy a szögletes zárójelben lévő szöveg helyébe az alábbi szöveg lépjen: „a legközelebbi regionális követséghez meg kell küldeni”. Ily módon az elutasításokra vonatkozó indokolási kötelezettséget (vö. 23. cikk) a képviselt tagállam teljesítené, és ez megkönnyíthetné a fellebbezési eljárásokat. SE és SI támogatta ezt a javaslatot. BE úgy vélte, hogy a javaslat jó, de továbbra is vizsgálati fenntartással élt. EE támogatta a finn javaslatot, de megjegyezte, hogy ez csak egy lehetőség kell legyen, mivel nem lenne ésszerű mindent továbbítani akkor, amikor az összes információ a VIS-ben tárolva úgyis megtalálható.

DK és LT inkább az eredeti javaslat mellett foglalt állást.

IT felvetette, vajon minderre miért van szükség akkor, amikor a képviselő tagállam az, amelynek vállalnia kell valamennyi, a kérelmekre vonatkozó döntés meghozatalát.

FR emlékeztetett arra, hogy a „visszautasítások a képviseleteken” vitás esetekben merülnek fel, minthogy nemzeti szabályok vonatkoznak a fellebbezésre, stb. Mindazonáltal a kérelmezéskor fizetendő kezelési díj bevezetése óta további problémák keletkeztek. FR elfogadhatónak tartotta, hogy egy nem túl terjedelmes iratmennyiség továbbításra kerüljön a központi hatóságok felé, és javasolta, hogy ez jelentsen egy olyan lehetőséget, amely a lehető legtöbb megoldás megtartását szolgálja.

COM fenntartotta azon álláspontját, hogy a vízumkérelmekre vonatkozó negatív határozat jogi probléma és nem bizalmi kérdés, és felemlített olyan példákat, amikor nem megfelelő helyzet alakult ki abból kifolyólag, hogy a kérelmezőket hivatalosan nem utasították el, de azt tanácsolták nekik, hogy lépjenek kapcsolatba a képviselt tagállam legközelebbi képviseletével, amely olykor meglehetősen messze volt. COM ezért megtartotta a szöveget, ugyanakkor elismerte, hogy az irattovábbítást a VIS lehetővé teszi. COM felhívta a delegációk figyelmét a 19. cikk (1) bekezdésére, amely bevezette a kérelmek „elfogadhatatlanságát”, és megjegyezte, hogy ez olyan elem lehet, amely csökkentheti a képviselethez kapcsolódó problémák nagyságrendjét.

² NL felvetette, mi a különbség a kereskedelmi közvetítőkkal folytatott együttműködés és a kiszervezés között.

³ COM tájékoztatta a delegációkat arról, hogy ez a bekezdés a New Delhi-ben szerzett gyakorlati tapasztalat következtében került beillesztésre („TM 2004”), és javasolta, hogy ezt a bekezdést még vizsgálják meg, ha a Közös Konzuli Utasításokat módosító különjavaslattal már foglalkoztak.

IT nem tartotta elfogadhatónak, hogy a képviselt tagállamnak szava legyen abban, hogy a képviselő tagállam miként szervezi konzuli képviseletét, és emlékeztetett arra, hogy a képviseleti rendszer önkéntes munkán alapul. AT támogatta ezt az álláspontot.

8. cikk

Előzetes egyeztetés a tagállamok saját központi hatóságaival

- (1) A tagállamok megkövetelhetik, hogy diplomáciai vagy konzuli képviselteik egyeztetést¹ folytassanak a központi hatóságaikkal, mielőtt egyes harmadik országbeli állampolgárok vagy ilyen állampolgárok bizonyos kategóriái számára vízumot adnak ki.

Az I. melléklet határozza meg azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai vagy állampolgárainak bizonyos kategóriái vonatkozásában ilyen egyeztetést kell folytatni.

- (2) Az ilyen egyeztetés nem érinti a vízumkérelmek megvizsgálására a 20. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőt^{2 3}.
- (3) Amennyiben egy tagállam a 7. cikk (1) bekezdése értelmében egy másik tagállamot képvisel, úgy a képviselő tagállam központi hatóságai folytatják le az (1) bekezdésben meghatározott egyeztetést.

¹ **PL** javasolta, hogy a határellenőrző hatóságok számára ne legyen kötelező ilyen egyeztetés lefolytatása a vízumkiadáskor. **COM** javasolta, hogy ezt a kérdést, szükség esetén, a 32. cikkhez kapcsolódóan kell felvetni.

² **IT** úgy vélte, hogy ez a megszövegezés nem elég egyértelmű és a következő szöveget javasolta: „a ...-ben megállapított határidőn belül”.

³ **HU** és **DE** úgy vélte, hogy ez nem biztosít elegendő időt a szükséges ellenőrzések elvégzésére. **COM** felhívta a figyelmet az indokolásra (11752/1/06, 8–9. oldal).

A más tagállamok központi hatóságaival folytatott előzetes egyeztetés és tájékoztatásuk

- (1) A tagállamok megkövetelhetik, hogy más tagállamok központi hatóságai egyeztetést folytassanak az ő központi hatóságaikkal, mielőtt egyes harmadik országbeli állampolgárok vagy ilyen állampolgárok bizonyos kategóriái számára vízumot kiadnak.

A II. melléklet meghatározza azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai vagy állampolgárainak bizonyos kategóriái vonatkozásában ilyen egyeztetést kell folytatni².

¹ HU a 2006. november 14–15-én lezajlott ülést követően beterjesztett egy alternatív szöveget:

HU javasolja, hogy a (3) bekezdésben javasolt „egyszerűsített” egyeztetés váljék általános gyakorlattá, és javasolja a 9. cikk első három bekezdésének újraszövegezését, és a bekezdések felcserélését az alábbiak szerint:

"(1) A tagállamok megkövetelhetik, hogy központi hatóságaikat tájékoztassák a más tagállamok diplomáciai vagy konzuli képviseletei által kiadott olyan vízumokról, amelyeket egyes harmadik országbeli állampolgárok vagy ilyen állampolgárok bizonyos kategóriái számára adtak ki.

A II. melléklet meghatározza azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai vagy állampolgárainak bizonyos kategóriái vonatkozásában **ilyen információkat meg kell adni.**

*(2) A tagállamok megkövetelhetik **továbbá**, hogy más tagállamok központi hatóságai egyeztetést folytassanak az ő központi hatóságaikkal, mielőtt egyes harmadik országbeli állampolgárok vagy ilyen állampolgárok bizonyos kategóriái számára vízumot kiadnak.*

A II. mellékletben (*) jelöltek azok a harmadik országok, amelyek állampolgárai vagy állampolgárainak bizonyos kategóriái vonatkozásában **ilyen egyeztetést kell folytatni.**

(3) Az egyeztetésre felkért központi hatóságok a kérés beérkezését követő három munkanapon belül válaszolnak. Amennyiben az egyeztetésre felkért központi hatóságoktól e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy az az egyeztetést kérő központi hatóságok számára megadott engedélynek tekintendő, amely alapján diplomáciai vagy konzuli képviseletük a vízumot kiadhatja."

² COM emlékeztetett arra, hogy ezek a jegyzékek jelenleg nem nyilvánosak, de javasolta, hogy legyenek azok az átláthatóság érdekében, és úgy vélte, hogy ez a fajta nyilvánosságra hozatal feltehetően a tagállamokat is körültekintőbbé tenné abban, hogy újabb harmadik országokkal egészítsék ki az egyeztetést igénylő országok körét.

FR, NL és IT nem támogatta, hogy ezen információk nyilvánosan is elérhetők legyenek, a valószínűsíthetően kedvezőtlen politikai hatások miatt. COM megjegyezte, végső kompromisszum lehet az, ha tikosként kezelik azt, hogy ki indította el az előzetes egyeztetésre vonatkozó kérést, de nyilvánosságra hozzák azon harmadik országok jegyzékét, amelyek tekintetében egyeztetést kell folytatni. Mindazonáltal e rendelkezést is meg kell vizsgálni az elutasításokra vonatkozó kötelező indokolás bevezetésének fényében.

- (2) Az egyeztetésre felkért központi hatóságok a kérés beérkezését követő három¹ munkanap² belül válaszolnak. Amennyiben az egyeztetésre felkért központi hatóságoktól e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy az az egyeztetést kérő központi hatóságok számára megadott engedélynek tekintendő, amely alapján azok diplomáciai vagy konzuli képviselte kiadhatja a vízumot.³
- (3) A tagállamok megkövetelhetik, hogy központi hatóságaikat tájékoztassák a más tagállamok diplomáciai vagy konzuli képviseltei által kiadott olyan vízumokról, amelyeket egyes harmadik országbeli állampolgárok vagy ilyen állampolgárok bizonyos kategóriái számára adtak ki.
A II. mellékletben (*) jellel jelöltek azok a harmadik országok, amelyek állampolgárai vonatkozásában ilyen tájékoztatást kell nyújtani⁴.
- (4) Az előzetes egyeztetést és a tájékoztatást a [...] VIS-rendelet 14. cikkének (2) bekezdésével összhangban kell végrehajtani⁵.

¹ **BE** és **IT** e határidőt túl rövidnek tartotta, más delegációk más határidőket javasoltak: 5 munkanap (**NL**), 7 munkanap (**SK**, **PL**). **FR** felvetette, vajon miért nem lehet megtartani a jelenlegi határidőket.

COM emlékeztetett arra, hogy a jelenlegi rendszer nem működik jól, és számos alkalommal elhangzott, hogy csak alig néhány esetben érkezett válasz az egyeztetésre kért tagállamból. Ezen túlmenően történtek már korábban kísérletek a rendszer megváltoztatására, és azok alapján állítható, hogy számos esetben a tagállamok szándéka mindössze az, hogy információkat kapjanak, és ezért került bevezetésre a konzultáció és tájékoztatás közötti különbségtétel. Az **elnök** emlékeztetett arra, hogy esetenként a hosszasan elhúzódó kiadási idők politikai problémákhoz vezethetnek.

² Számos delegáció felvetette a három munkanap értelmezését.

A Tanács jogi szolgálata hivatkozott a határidőkre vonatkozó meglévő közösségi jogszabályokra, amelyek közül a két alapvető elem, hogy az a nap, amelytől a határidő kezdődik, nem számítható be, valamint a határidő sohasem eshet munkaszüneti napra, hanem az azt követő munkanapra (vö. Az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendelet, HL L 038, 1980.2.15., 35.o.).

³ **DK**: vizsgálati fenntartás.

⁴ **IT** és **ES** támogatta ezt a rendelkezést

⁵ **COM** tájékoztatta a delegációkat arról, hogy az alapvető elgondolás szerint a konzultációkat a VIS révén lehet majd lefolytatni, és amennyiben a rendelettervezet elfogadása még azelőtt megtörténne, hogy a VIS működne, úgy átmeneti időszakokra lesz szükség.

- (5) Amennyiben egy tagállam a 7. cikk (1) bekezdése értelmében egy másik tagállamot képvisel, úgy a képviselő tagállam központi hatóságai végzik az (1) bekezdésben meghatározott egyeztetést és/vagy a (3) bekezdésben meghatározott tájékoztatást¹.
-

¹ **PL** javasolta, hogy ez a rendelkezés legyen rugalmasabb, és javasolta a következő szöveg beillesztését: „hacsak nem jön létre más megállapodás a képviselő és a képviselt tagállam között.”
COM ezt meg fogja vizsgálni.